

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums
Redakcijas sleja
“Ave, ave, ave Maria!”

Ar šiem erceņģeļa Gabriēla sveiciena vārdiem simti tūkstoši kristiešu Lurdā un visā pasaulē griezās pie Dievmātes — Slimnieku veselības, sirsnīgi lūdzoties par sevi un saviem slimajiem draugiem 28. Vispasaules slimnieku dienā. Arī mūsu dievnāmā 42 draudzes locekļi pulcējās uz kopīgu Euharistiju, kas bija upurēta par visiem slimniekiem, lai grēksūdzē mazgātu savas dvēseles un ar Slimnieku sakramentu stiprinātu savus miesas spēkus. Gandrīz visi dievkalpojuma dalībnieki saņēma svētību caur roku uzlikšanu un svaidījumu ar slimnieku eļļām. Vienotībā ar Lurdas svētceļniekiem arī mēs pēc sv. Mises lūdzāties Rožukroni par slimniekiem pie uzstādītā Visvētākā Sakramenta. Katra noslēpuma beigās pēc “Gods lai Tēvam” ticīgie pacēla uz augšu aizdedzinātās svecītes, dziedot piedziedājumu “Ave Maria!” no dziesmas “Pār kalniem un lejām”. Ikviens no mums grib būt vesels, jo nest slimību un ciešanu krustu ir ļoti smagi pat garā stipriem cilvēkiem. Tāpēc Baznīca piesauc svēto Aizbildņu palīdzību veselības atgūšanā, ko izteikti dara sv. Blazeja dienā 3.02., dodot svētību ar sv. Blazeja svecēm kakla un elpošanas ceļu slimniekiem, un Lurdas Dievmātes parādīšanās dienā 11.02. Tādējādi februāra mēnesis ir kļuvis par intensīvu lūgšanu mēnesi par slimniekiem, jo svētīga lieta ir lūgties par mūsu cietošajiem brāļiem un māsām, kuri savā miesā ņem dalību Kristus ciešanās un sāpēs, palīdzot Jēzum atpestīt grēciniekus, par kuriem slimnieki tiek aicināti upurēt savu smago slimību krustu.

26.02. sāksies Lielā Gavēņa laiks ar Pelnu Trešdienas dievkalpojumu, kurā tiek svētīti pelni un kaisīti uz ticīgo galvām. Pelni ir iznīcības, posta un nāves redzamā zīme. Tos redzot ugunsgrēku, zemestrīču, dabas katastrofu un karu laikā, cilvēks neviļus sāk aizdomāties, ka viņš nu gan nav visvarens un mūžīgs zemes virsū, jo vienreiz arī viņa ķermenis pārvērtīsies par pīšļiem, kad dvēsele šķirsies no sava miesas mājokļa. Šo patiesību mums arī atgādina pelnu kaisīšanas uz galvām senais rīts, ko Baznīcā praktizē jau no 5. gadsimta, pamudinot grēciniekus uz sirsnīgu nožēlu un atgriešanos.

Divus gadus sagrautais mūsu draudzes dievnams gaidīja savu augšāmcelšanos no pīšļiem. Šogad mēs pateicamies Kungam, ka esam jau divus mēnešus atgriezušies atpakaļ savā draudzes baznīcā uz lūgšanām un dievkalpojumiem ikdienā. Un tas ir liels prieka iemesls mūsu draudzei jeb visiem tās

patriotiem. Tie, kuri nekad nebija īsti draudzes patrioti, tie tā arī neatgriezās atpakaļ savas draudzes ganāmpulciņā un turpina kļīst pa svešām draudzēm vai vispār nekur vairs nepiedalās dievkalpojumos. Ļaunais gars tos ir apsēdis ar pseudotiecības un vienaldzības sērgu. Tomēr mēs turpinām lūgties par visiem šiem nožēlojamiem cilvēkiem, jo Kristus saka, ka “Dievs liek savai saulei uzlēkt pār labajiem un ļaunajiem, lietum līt pār taisnīgajiem un netaisnīgajiem” (Mt 5, 45) Jēzus nevēlas neviena grēcinieka nāvi, bet gan lai tas atgrieztos un dzīvotu. Tieši uz to mūs ikvienu mudina Lielā Gavēņa laiks, lai mēs atvērtu savas nocietinātās sirdis Svētajam Garam un ļautu tās pārveidot pēc Jēzus Sirds parauga, mācoties sekot Kristum pazemības un uzticēšanās Tēva gribai ceļā.

Šogad Pelnu Trešdienas dievkalpojums mūsu pusatjaunotajā dievnāmā būs īpašs notikums, jo pirmo reizi draudzes vēsturē tas tiks ierakstīts caur Latvijas televīziju un translēts saīsinātā veidā 1.03. pl. 12:00 pa LTV1 kanālu, kas pārraida svētdienu dievkalpojumus no dažādām konfesijām. Tas būs arī pirmais Pelnu Trešdienas dievkalpojums, ko raidīs pa televīziju. Ļoti gribētos sagaidīt kuplāku ticīgo skaitu šajā dievkalpojumā, jo tas ir arī liels gods pārstāvēt savu draudzi, kuru pirmo reizi redzēs visa Latvija. No tā nav jākaunas un jābaidās, tā ir arī laba iespēja mums dalīties ar citiem kristiešiem savā ticības praksē, kāda pastāv mūsu Lielvārdes draudzē, kas ir maziņa, bet tomēr dzīva, kaut arī kļuvusi pasīvāka. Diemžēl ētera laiks ir tikai 57 minūtes, ko televīzijas vadība atvēl svētdienu dievkalpojumu translācijai, tomēr pateicība Kungam par šo iespēju ļaut ticīgajiem virtuāli piedalīties šādos dievkalpojumos, sevišķi vecajiem un slimajiem. Būtu brīnīšķīgi, ja reiz arī mūsu zemē kristiešiem būtu sava televīzija, kā mums beidzot ir savs Radio Marija.

Uzsākot Lielo Gavēni, Kristus mūs aicina svētīgi izmantot šo žēlastības laiku, nepazaudējot nevienu šī stiprā gadalaika dienu. Tādēļ arī aicinu jau pirms Pelnu dienas uzstādīt savu personīgo gavēņa mērķi un tiekties to sasniegt 40 dienu garumā, lai Lielajā Ceturtdienā, kad noslēgsies šis askētiskais gavēnis, mums katram būtu prieks ieņemt vietu kopā ar Kristu Pēdējo vakariņu mielastā un ieiet ar Viņu Ģētsemanē pārdzīvot Jēzus ciešanu noslēpumu un vēlāk priecīgi svinēt Kunga Pashas svētkus. Sagatavosim labi savas sirdis Lieldienu svētkiem caur mums dāvāto kārtējo Gavēni un piedalīsimies Krusta ceļa lūgšanās, sevišķi draudzes nodomā sestdienās. *Prāvests Andris Solims*

Lurdas Dievmāte, slimnieku veselība — lūdz par mums!

Februāra mēnesis iesākās ar daudzām svētībām bagātām dienām. Otrajā februārī svinējām tautā saukto

Sveču dienu, kad ar aizdegtām svecītēm un priecīgām sirdīm devāmies

procesijas gājienā pa atjaunoto dievnamu. Nākošajā dienā saņēmām sv. Blazija svētību pret kakla un plaušu slimībām. Pateicība prāvestam Andrim par izturību, jo viņš deva svētību ar aizdegtām svecēm, liekot tās pie kakla un skaitot lūgšanu par katru cilvēku, nevis tikai pieliekot vienu svecīti un ātri ejot pie nākošā, kā to esmu pati piedzīvojusi.

Aiznākošajā dienā lūdzām sv. Agates aizsardzību pret uguns nelaimēm un svētījām maizi, ūdeni un sāli. Atceros no bērnības, kad pēc negaisa bieži dega mājas. Arī manas krustmātes mājas

klētiņā iespēra zibens un nodārdēja pērkons. Turpat, dažu metru attālumā, bija arī dzīvojamā māja. Lai to pasargātu, kāda sieviete, paņēmusi sv. Agates svētbildi un apsegusi uz pleciem samērcētu segu, apskrēja apkārt degošajai klētiņai, un uguns uzreiz sākusī noplakt. Otrs gadījums, kad bijām aizbraukuši pie tēva radiem; un tāpat uznāca negaiss un viss notika kā iepriekšējā reizē. Sievietes ir drosmīgas! Vēl ir divas ļoti svētīgas dienas, ko svinam katru mēnesi: tā ir mēneša pirmā ceturtdiena ar Svēto stundu un arī pirmā piektdiena, kad godinām Vissvētāko Jēzus Sirdi. Gribētu ieteikt tiem, kuri nekad nav piedalījušies dievkalpojumos šajās dienās — atnāciet, un Jūs to nenožēlosiet.

11. februārī visā pasaulē kristieši lūdzas uz Lurdas Dievmāti par slimniekiem. Pirms vairākiem gadiem, 2011. gadā, arī mēs no draudzes braucām pa Eiropas svētvietām, un man bija iespēja būt Lurdā un iegremdēties

Dievmātes avotiņā, un izlūgt veselību. To visu, ko tur piedzīvoju, nevar aprakstīt. Kā dzīva, nepārtraukta upes straume

pāri visam plašajam laukumam pie Dievmātes plūda ratiņkrēsls gulošie slimnieki ar viņu pavadoņiem cerībā atgūt veselību. Arī mēs cēlāmies 6.00 no rīta un ātri gājām ieņemt rindu, lai izlūgtu veselību, un pavadījām lūdzoties piecas stundas.

Gribas pateikties no sirds tiem cilvēkiem, kas tur strādā un visu tik labi noorganizē, lai viss notiktu raiti. Svētā Lurdas Dievmāmiņ, sargā viņus un stiprini viņu veselību! Pēc sv. Mises visi gājām Krusta ceļu, kas izvietots turpat kalnā. Esmu daudzās vietās gājusi Krusta ceļu, bet tur bija tik reāla izjūta, ka likās - Jēzus ir klātesošs un mēs sekojam Viņam ar asarām acīs. Šķita, ka nevis pirms 2000 gadiem, bet tieši tagad Pestītājs iet šo krusta ceļu ar mums kopā.

Ar Dievmātes aizbildniecību un Dieva Tēva žēlsirdību lai mēs svētīgi sagaidām Gavēņa laiku!

Antoņina Ratnieks

Deportācijas traģēdija

Atceroties 1949. gada 25. martu, sirds nodreb. Tas bija Iršu pagastā. Mūsu mājā dzīvoja viena skolotāja, jo Iršu centrā visiem dzīvokļu nepietika. Divi kilometri nebija tālu, tāda pastaiga svaigā gaisā.

Bija 24. marts. Skolotājai bija dzimšanas diena. Vakarā visi skolotāji un direktore solījās nākt apsveikt. Sagatavojām cienastu. Vakars jau vēls, bet neviens nenāk. Tad atnāca divas skolotājas, ļoti satrauktas. Iršu centrs pilns ar bruņotiem karavīriem. Mēs visi pasēdējām nerunīgi un satraukti. Sarunas nevedās. Bija slikta nojauta. Naktī miegs nenāca. Vīrs visu nakti staigāja gan ārā, gan istabā. Nākamajā dienā katoļiem svētki — Dievmātes goda diena, jāiet uz baznīcu. Mazā gaismiņā dēls aizskrēja uz centru paskatīties, vai karavīri Iršos vēl ir. Atskrēja uztraukts, ka zaldātu ļoti daudz, un daudz raudošu cilvēku. Kamēr klausījāmies, ko puika stāstīja, mūsu pagalmā iebrāuca karavīri — divi ar automātiem un ragavās divas sievietes. Jaunākajai bija bērniņš klēpī. Viņa kādu laiku bija dzīvojuši mūsu mājās, kad meitiņa piedzima. Vēlāk aizgāja dzīvot pie savas mātes. Izrādījās, ka māte ir ierakstīta kaitniekos. Kad čekisti ienāca istabā, domājām, ka mums liks taisīties ceļā, bet tie neko neteica. Jaunā sieviete lūdza, lai es paņemu pie sevis mazo Birutiņu, jo nav zināms, cik tālu vedīs, un Birutiņai tikai 8 mēneši. Es biju ar mieru, bet čekists man uzbļāva — “kur māte, tur arī bērns”.

Mājās bija maz maizītes. Mēs ielikām maisiņā maizīti, sviestu, gaļu un atvadījāmies. Aizgājām uz baznīcu. Tur visi raudāja. Bija klusā Mise. Pēc dievkalpojuma visi palikām pārrunāt notikušo. Žēl bija mazā bērniņa. Kāda sieviete teica, ka bērniņš nav aizvests. Viņa tēvs bija Koknesē darbos. Saņēmis ziņu par ģimeni, viņš steidzās šurp un gribējis braukt līdzi, bet viņu neņēma. Viņi dzīvoja katrs savā uzvārdā, un viņa uzvārds nebija atrodams sarakstā. Tomēr viņam izdevās tajā burzmā pazust no acīm kopā ar bērniņu.

Tāpēc viņš negāja uz mātes mājām, bet pie sava tēva trīs kilometrus no Iršiem. Tur mājās nebija nevienas sievietes, tikai vectēvs un vecvectēvs, pārējie bija nomiruši. Kaimiņos divas pensionāres apsolīja bērniņu palīdzēt aprūpēt. Es aizgāju meitiņu apciemot, jo nevarēju viņu tādos apstākļos atstāt. Atvedu uz savām mājām. Pie mums Birutiņa bija mīlēta un želota. Kad viņai bija 4 gadiņi, tad viņa jau mācēja pārmet krustiņu un skaitīt īsas lūgšanas, arī par savu mammīti, un zināja daudz dziesmiņu. Skolas eglītei iemācīju viņai dziedāt "Saulīt" tecēj tecēdama". Viena pati viņa negribēja stāvēt uz skatuves, man vajadzēja būt malīnā. Kad Birutiņa dziedāja "Nava savas māmuliņas...", zālē visi raudāja, bet viņa skatījās uz mani un smaidīja.

Dieva žēlsirdība ļāva Birutas mātei atgriezties no Sibīrijas. Divas nedēļas viņa dzīvoja pie mums, bet nevarēja meitenei iestāstīt, ka tā ir viņas mamma. Aizbrauca ar lielu raudāšanu un pēc laiciņa viņu atveda atpakaļ, jo meitene daudz raudāja, slikti ēda, uz ķermenīša un sejiņas bija izsitumi. Tā Birutiņa palika pie manis. Drīz man nomira vīrs. Es nevarēju tikt galā ar saimniecību un pārbraucu uz Ogres rajonu, kur strādāja meita. Biju stipri sagurusi. Rakstīju meitenes mātei, lai paņem Birutiņu pie sevis, kamēr uzlabošu veselību. Biruta jau gāja 4. klasē. Ar asarām šķīrāmies un pazaudējām viena otru, jo viņas māte neatļāva ne satikties, ne sarakstīties...

Pagāja gadi. Kādu dienu manā istabiņā ienāca skaista jauna sieviete ar rožu pušķi. Blakus viņai stalts jauneklis. Viņa mani aicināja uz savām kāzām. Ar māti attiecības ļoti sliktas, un viņa kategoriski atteikusies piedalīties kāzās... Madonā Biruta un Guntars ir pazīstami kā kārtīgi cilvēki, aktīvi pašdarbnieki. Viņi piedalās Dziesmu svētkos, bet lielākajos svētkos un mūsu ģimenes godos vienmēr ir mūsu vidū.

Benedikta Zalāne

(No mātes atmiņu rakstiem, publicētu avīzē "Solis" 12.05.1995., atsūtīja Veronika Kudeiko)

Februārī notikušais

Šajā mēnesī tik daudz kas noticis. Sāksim ar to, ka manai mazajai mātai ir jau trešais mēnesis, jo viņa piedzima 2. decembrī. Tas mani padara priecīgāku, jo pavisam drīz viņa kā mazais Andrītis mācēs staigāt un kaut ko jau runās. Šajā mēnesī bija notikušas kristības, kurās mēs kristījām manu māsu Martu, un uz

kurām bija daudz cilvēku, kā baznīcā, tā arī pie svētku galda mājās. Pašai Martai tie bija lieli svētki, kuros

viņa ar lielu prieku piedalījās, un kuri man un manai ģimenei arī patika. Pašlaik arī ir informācija, ka 26. februārī būs Pelnu Trešdiena, un dievkalpojumu rādīs televīzijā. Tāpēc arī būtu foršāk, ja atnāktu vairāk cilvēku uz baznīcu. Ar Dievu! *Edgars Čubatjūks*

Kristības

Cik ātri skrien laiks! Vēl liekas nupat, nupat es staigāju ar savu lielo puncu un ar nepacietību gaidījām savu mazulīti. Visi jautāja: "Nu, kad tad, kad tad būs, cik ilgi vēl palicis?..." Bet nu jau Martiņai ir gandrīz trīs mēnesīši, kuri nemanot ir aiztraukušies, aiznesdami līdzī visas sāpīgās atmiņas un nemieru par dzemdībām, pirmās negulētās naktis un grūtības, kas bija jāpiedzīvo pirmajās nedēļās. Tie ir atstājuši mums Martas mīlestības pilnos smaidus un prieku par mūsu mazo meitiņu. Pagājušajā svētdienā (16.02.) notika

mūsu mazās Martiņas kristības, ko gaidījām ar lielu prieku sirdī. Martiņa, ietērpusies lielā brāļa kristību kleitiņā, ko pirms deviņpadsmit gadiem mana mamma uzšūva Ivariņam uz kristībām, kā mazs eņģelītis ļāvās Dieva mīlestības zīmēm kristību laikā.

Pateicībā par uzklaušām lūgšanām un laimīgām dzemdībām Martiņai devām Annas vārdu, cerībā, ka svētā Anna būs Martiņai Aizbildne pie Dieva visa mūža garumā. Prieks un pateicība piepildīja mūsu sirdis, ka savu mazo meitiņu varējām uzticēt Dievam caur Kristības sakramentu, un ka tas varēja notikt mūsu draudzes dievnamā. Sirsnīgs paldies mūsu prāvestam Andrim par Martiņas nokristīšanu, Oļesjai un Jānim, ka piekrita kļūt par Martiņas — Annas krustvecākiem, un jums, mīļā draudze, par lūgšanām un līdzdalību šajā skaistajā un mums tik svarīgajā brīdī! *Baiba Čubatjuka*

Sirsnīgi sveicam Čubatjuku ģimeni ar meitiņas Martas-Annas kristībām 16.02. Lai viņa aug vesela un nes lielu iepriecinājumu jums un mums visiem, slavējot Radītāju savā garīgajā dzīvē, kas viņai ir sākusies ar Kristības sakramenta žēlastību.

Lielvārdes draudze un prāvests Andris Solīms

**Dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes draudzē
Lielajā gavēnī
Visi dievkalpojumi notiek
dievnāmā Meža ielā 18.**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un
adorācija;

10:40 – “Rūgtās asaras” dziedājums; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00.**

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **18:00.**

Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās
(draudzes Krusta ceļš) pl. **17:00** pirms sv. Mises.

25.02. — **Aizgavēņa vakarā: Pankūku balle**
pēc sv. Mises pl. **18:00.**

Lūgums atnest maziņu “groziņu” ar pašceptām
dažāda veida pankūkām. Aicinām pabūt kopā kā
draudze un kristīgi papriecāties kopīgā maltītē.

26.02. — **Pelnu Trešdiena, Lielā Gavēņa sākums.**

18:00 — sv. Mise Lielvārdē ar svētīto pelnu kaisīšanu
uz galvas ticīgajiem. Dievkalpojums tiks ierakstīts
tiešraidē caur Latvijas televīziju un tiks
pārraidīts **LTV1 kanālā 1.03. pl. 12:00.**

Jāievēro **STINGRAIS GAVĒNIS** bez
gaļas un piena produktiem (izņēmums: mazi bērni,
veci un slīmi cilvēki). Atļauta 1 ēdienreize līdz sātām,
pārējās ir vieglas uzkodas. Aizliegtas izpriecās, skaļa
mūzika.

05.03. — **mēneša pirmā ceturtdiena:** sv. Mise
pl. **18:00** par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.
Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

06.03. — **Mēneša pirmā piektdiena:**
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **18:00.**

19. martā — **sv. Jāzepa svētki Lielvārdē:**

18:00 — svinīgā sv. Mise Lielvārdē.

25. martā — **Kunga pasludināšanas svētkos:**

18:00 — svinīgā sv. Mise Lielvārdē.

17.02. Jelgavas katedrālē tika svinēta
bīskapa Antona Justa nāves 1.
gadadienas sv. Mise, piedaloties
pieciem Latvijas bīskapiem,
koncelebrējot ap 25 priesteriem.

22.02. Rīgas sv. Jēkaba katedrālē tika
celebrēta bērnu sv. Mise, pavadot
mūžībā tās ilggadējo ērgelniķu
Andreju Puriņu (Danski).
Mūžīgo mieru dāvā viņiem, Kungs!

Uzmanību!

Trešdienās pl. **19:30** draudzes mājā aicinām uz
katehēzes nodarbības pieaugušajiem, gatavojoties uz
Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām.
Iespējams piedalīties arī brīvklausītājiem!

Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo
dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu draudzē!!!*

Sirsnīgi sveicam dzimšanas dienā:

*mūsu ērgelniēces Janu Grizāni (24.03.) un Eviju
Persidsku (20.03.); draudzes lielo labdari Aleksandru
Kozlovski (24.03.); Jāzepu Tarvidu (27.03.);
Veroniku Skuteli (29.03.) un citus!!!*

*Visus draudzes Jāzēpus mīļi sveicam debesīgā Aizbildņa
sv. Jāzepa svētkos 19.03.!*

**Sveiciens visām draudzes
sievietēm un avīzītes
lasītājam Starptautiskajā
sieviešu dienā — 8. martā!**

Pateicības vārdi

Mīļā Lielvārdes katoļu draudze! Es vēlos teikt
sirsnīgu paldies visiem, kuri ar lūgšanām, vārdiem un
ziediem pavadīja manu vīru Viktoru pēdējā gaitā 8.
februārī 2020. gadā. Pateicos priesterim Andrim
Solimam, draudzei un bērnu ģimenēm par atbalstu,
sirsnību un mīlestību, ko saņēmu no jums šajās
skumju un sāpju pilnajās dienās. Pateicos visiem, kuri
piedalījās izvadīšanas ceremonijā baznīcā un Lāčplēša
kapos. Paldies par skaistajiem ziediem!

Dziļā cieņā un pateicībā:

Ludmila Apsīte

*Izsakām sirsnīgu līdzjūtību
Ludmilai Apsītei par vīra
Viktora aiziešanu mūžībā.*

*Lūgšanās novēlam viņa dvēseli
Dieva bezgalīgajai žēlsirdībai.
Lielvārdes draudze un prāvests Andris Solims*

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims (*mob.t.:29855768,*
e-pasts: asolims@inbox.lv); *www.lielvardnieki.lv*